

מ"ת 394/10/16 - מדינת ישראל נגד אוריאל ברוך (עציר), עידן ברוך (עציר), שלמה אברהם אליה פלומנבויס (עציר), אברהם קדם (עציר)

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 394-10-16 מדינת ישראל נ' ברוך(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 398358/2016

בפני	כבוד השופט ירון מינטקביץ
המבקשת	מדינת ישראל ע"י עו"ד דניאל זוהר
נגד	
המשיבים	1. אוריאל ברוך (עציר) ע"י עו"ד דותן דניאלי 2. עידן ברוך (עציר) ע"י עו"ד אתנה אדרי 3. שלמה אברהם אליה פלומנבויס (עציר) ע"י עו"ד אתנה אדרי 4. אברהם קדם (עציר) ע"י עו"ד שי ויזלברג

החלטה

רקע

לפני בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים. זאת בגין כתב אישום אשר הוגש נגדם, בו מיוחסות להם עבירות של קשר לפשע וסחר בסם מסוכן. החלטה זו מתייחסת למשיבים מס' 1 ו- 4 בלבד, שכן ב"כ של משיבים מס' 2 ו- 3 בקשה לדחות את הדיון בעניינם.

ואלו עיקר עובדותיו של כתב האישום:

מספר ימים לפני יום 11.9.16, סיכם משיב מס' 1 עם אדם אחר בשם זוהיר אבו רקייק (להלן: **זוהיר**), כי משיב מס' 1 ימכור בעבור זוהיר סמים. לצד זאת, פעל משיב מס' 1 על מנת למצוא קונה לסם, וכך נוצר קשר בינו לבין משיב מס' 4. משיב מס' 1 ומשיב מס' 4 סיכמו לבצע עסקת סמים, במסגרתה משיב מס' 1 יספק את הסמים לאדם מטעמו של משיב מס' 4 ומשיב מס' 2 ישמש נציגו של משיב מס' 1 לקבלת התשלום בעבורם.

במהלך יום 11.9.16, לפני שעות הערב, בירר משיב מס' 1 עם זוהיר כמה סם הוא יכול לספק לו. זוהיר השיב כי יכול לספק שבעה ק"ג והשניים סיכמו כי משיב מס' 1 יגיע אל זוהיר במהלך היום. משיב מס' 1 שלח את משיב מס' 3 לאיזור תל שבע על מנת לקבל את הסמים, ומשיב מס' 3 נסע לתל שבע, ושם קיבל מאדם אחר כ- 6.2 ק"ג מריחואנה.

לאחר מכן עדכן משיב מס' 1 את משיב מס' 4 כי הוא יכול לספק לו כמות של 6,350 גרם והורה למשיב מס' 2 לפגוש אדם מטעמו של משיב מס' 4, לצורך קבלת התשלום, סכום של 47,000 ש"ח לכל ק"ג סם.

משיב מס' 1 ניסה לתאם מפגש בין משיב מס' 4 למשיבים 2 ו-3, אך משיב מס' 3 נעצר על ידי שוטרים באיזור גבעת שמואל, בטרם פגש במשיבים מס' 2 ו-4.

המשיבים חלקו על קיומן של ראיות לכאורה. כמו כן טענו להפליה בינם ובין מעורבים אחרים, נגדם לא הוגש כתב אישום. בהשלמת טיעון שהגיש ב"כ משיב מס' 1 לאחר הדיון, הפנה במיוחד לעניינו של יוסי הררי, אשר לשיטתו מילא חלק מרכזי בארוע.

לצד זאת ביקש משיב מס' 1 כי גם אם יקבע שמתקיימות בעניינו ראיות לכאורה, ישוחרר לחלופת מעצר, לאור נסיבותיו האישיות, ובהן היותו אב לתינוק.

סקירת הראיות

הביסוס הראייתי לכתב האישום הוא האזנות סתר שבוצעו למכשירי הטלפון של משיבים מס' 1 ו-3 בפרשה, ולצדן תפיסתו של משיב מס' 3 כשהסמים ברכבו.

עיקר טיעונם של ב"כ המשיבים 1 ו-4 הוא, כי לא ניתן להגיע מהאזנות הסתר לכל מסקנה ברורה ביחס לתוכן השיחות, וכי לא ניתן לקשור בין המשיבים 1 ו-4 ובין הסמים אשר נתפסו במכוניתו של משיב מס' 3. ב"כ המשיבים הפנו בטיעוניהם לקשיים בעמדתה של המבקשת ובמסקנות שלטענתה יש להסיק מן ההאזנות.

ב"כ משיב 1 גם חלק על זיהויו של זוהיר, כמי שסיפק את הסם. אציין בהקשר זה, כי זוהיר לא נעצר בשל התחמקותו מהשוטרים, וכי המבקשת עושה מאמצים לאיתורו.

ב"כ המשיבים לא חלקו זיהויים של הדוברים בשיחות (למעט זיהויו של זוהיר). למעלה מהדרוש אומר לענין זיהוי הדוברים, כי ישנם בתיק מזכרים של שוטרי יחידת האזנת הסתר, מהם עולה בבירור זיהוי קולותיהם של הדוברים השונים בשיחות. כמו כן ישנם מזכרים המתעדים בדיקות שערכו השוטרים גדליה לובין ושלמה קדוש, הקושרות בין המעורבים השונים, ובהם המשיבים, ובין מספרי הטלפון בהם שוחחו.

למרות שהחלטה זו נוגעת למשיבים מס' 1 ו-4 בלבד, במהלך סקירת הראיות אתיחס גם לשיחות אשר משיבים מס' 2 ו-3 הם צד להן. אבהיר את המובן מאליו - החלטה זו נוגעת למשיבים מס' 1 ו-4, שהרי טרם שמעתי טיעוניהם של משיבים מס' 2 ו-3.

וכך עולה מן האזנות הסתר:

ימים 6.9.16-9.9.16:

לאורך ימים אלו התנהלו מספר שיחות טלפון בין משיב מס' 1 ובין אדם אחר, אשר שוחח ממכשיר טלפון שמספרו 055-9526474 (להלן: **מכשיר 474**), אשר זוהה כיוסי הררי (להלן: **הררי**). השניים דיברו בצורה מרומזת, מבלי לפרש כוונתם:

משיחה 5 (6.9.16, 21:18) עולה, כי משיב מס' 1 יכול לספק כמויות גדולות של דבר מה באיכות גבוהה.

משיחה 236 (8.9.16, 21:02) עולה, כי משיב מס' 1 אמר להררי כי הוא יכול לספק משהו "**קטלני**" וכי "**אפשר** עמוד 2

לעשות עסקה פה בת זונה".

בשיחות 241-243 (8.9.16, 22:49-22:51) התנהל דיון בין משיב מס' 4 להררי, האם מחירו של דבר מה, אשר הדוברים לא פרשו מהו, הוא 110, 130 או 150.

יום 10.9.16

בשעה 21:58 (שיחה 254) משיב מס' 1 הביע כעס על כך שהררי נתן את מספר הטלפון שלו לאדם אחר, אשר משיב מס' 1 אינו סומך עליו וחושש כי "ידפוק לו פארטיה". משיב מס' 1 הדגיש באזני הררי, כי הוא מוכן לעשות עסקה עם אותו אדם, וגם לתת לו דוגמה של הסחורה, אבל תנאי מוקדם וחיוני לביצוע העסקה הוא, כי משיב מס' 1 יקבל תשלום במזומן מראש. כמו כן עולה בשיחה, כי מחירה של הסחורה הוא "47".

לאורך שיחה זו משיב מס' 1 הדגיש מספר פעמים כי הוא אינו סומך על הצד השני לעסקה, וכי הוא מוכן לספק את הסחורה רק אם יקבל תשלום מראש ובמזומן. עולה גם חשש של משיב מס' 1 כי מדובר ב"שוטרים", אך הררי שלל חשש זה. לאורך השיחה נמנעו משיב מס' 1 והררי מלפרש מהו מושא העסקה, ומיהו הצד השני לה.

בשעה 23:13 (שיחה 270), המשיכו הררי ומשיב מס' 1 את שיחתם. משיב מס' 1 עדכן את הררי כי הוא עתיד להפגש עם האדם עליו שוחחו קודם ושב ומעלה את חששותיו מפניו, בין היתר את החשש כי מדובר בשוטר, או כי אותו אדם "יעשה פארטיה" (כלומר ירמה את משיב מס' 1 - י.מ.).

בהמשך השיחה אמר משיב מס' 1 שהוא יכול לעשות עם אותו אדם עסקאות גדולות, אבל רק בהדרגה.

בין השעות 22:46 (שיחה 269) ל- 23:38 (שיחה 280) התנהלו תיאומים בין משיבים מס' 1 ו- 4 להפגש בקטמון, ליד בית מס' 17, והשניים נפגשו בסופו של דבר. ולא מיותר לציין, כי משיב מס' 4 מתגורר ברח' השומר 17, בשכונת קטמון.

יום 11.9.16

בין השעות 11:01 (שיחה 285) ל- 18:33 (שיחה 342), משיב מס' 1 שוחח מספר פעמים עם זוהיר. משיב מס' 1 ביקש לדעת איזו כמות זוהיר יכול לספק לו באותו היום, משום שיש "בן אדם שרוצה מה שיש ... הוא צריך הרבה שמה, אבל לא משנה כמה שיהיה לו, 10, 20, 30, הוא יבוא יקח הכל" (שיחה 285). בשעה 18:33, לאחר מספר בירורים, זוהיר הודיע למשיב מס' 1 כי הוא יוכל לספק לו "שבע" באותו היום, וכמויות נוספות תוך יום או יומיים (שיחה 342).

בשעה 16:51 (שיחה 250 בהאזנה למשיב מס' 3), אמר משיב מס' 1 למשיב מס' 3 שעליו לעשות באותו היום נסיעה "לשם" על מנת להביא דבר מה.

בין השעות 19:16 ל- 20:48 התקיים רצף שיחות בין משיב מס' 1 למשיב מס' 3 וזוהיר. מרצף השיחות עולה, כי משיבים מס' 1 ו- 3 נסעו אל זוהיר במכוניות נפרדות, דרך כביש מס' 6 לכיוון כביש מס' 40. לאורך הנסיעה משיבים מס' 1 ו- 3 היו במרחק של מספר דקות נסיעה זה מזה. לאורך נסיעתם של המשיבים מס' 1 ו- 3 זוהיר הנחה אותם כיצד להגיע אליו, ומהשיחות עולה, כי השלושה נפגשו בסופו של דבר.

בשעה 20:44 (שיחה 373) משיב מס' 1 עדכן את משיב מס' 4 כי בעוד "עשר דקות מקבל את זה" ואז יתקשר אל משיב מס' 4 ויעדכן אותו שהכל בסדר.

בשעה 21:00 (שיחה 376) משיב מס' 1 אמר למשיב מס' 2 ש"זה" יגיע תוך שעה או שעה וחצי.

בשעה 21:22 (שיחה 379) משיב מס' 1 התקשר למשיב מס' 4 ואמר לו שבמקום "שבע", יש "שש, שלוש, חמש" וכי על משיב מס' 4 לשלם, למרות שמשיב מס' 1 "סופג את זה אם יש קצת פה ושם קצת". לא ברור מהשיחה אם משיב מס' 4 ירד לסוף דעתו של משיב מס' 1. מכל מקום, ברור מהשיחה ששני המשווחים מדברים במרומז על דבר מה שמשיב מס' 1 אמור לספק למשיב מס' 4, והשניים אינם מפרשים מהו מושא שיחתם.

בשעה 21:25 (שיחה 380) משיב מס' 1 אמר למשיב מס' 2 שעליו לצאת לדרכו ואולי יצטרך לקחת את אבי (שמו הפרטי של משיב מס' 4).

בשעה 21:30 (שיחה 382) משיב מס' 3 עדכן את משיב מס' 1 שהוא בדרכו חזרה ונמצא על כביש 6.

בשעה 21:37 (שיחה 384) משיב מס' 1 תאם עם משיב מס' 2 שעוד כ- 15 דקות יבואו לאסוף אותו.

בשעה 21:50 (שיחה 386) משיב מס' 1 אמר למשיב מס' 2 שהוא נמצא "אצל הבנאדם" ושצריך להביא לבנאדם "ניירות". לצורך זה, משיב מס' 1 הורה למשיב מס' 2 לנסוע למרכז ושם "לספור את הנייר". משיב מס' 2 שאל את משיב מס' 1 כמה צריך להיות "כפול ארבעים ושבע" והאם צריך להיות "שבע כפול ארבעים ושבע". השניים סיכמו כי משיב מס' 2 יסע למקום שבו "ישראל היה היום" ומשיב מס' 2 עדכן את משיב מס' 1 שהוא כבר בכביש 443.

בשעה 21:51 (שיחה 388) משיב מס' 1 עדכן את משיב מס' 3 שמשיב מס' 2 בדרכו למרכז ושם הוא "יספור את הנייר".

בין השעות 22:00 ל 22:21 התקיים רצף שיחות בין כל המשיבים, ובהן תיאומים למפגש של משיבים 2, 3 ו- 4 באיזור תל אביב או בני ברק.

בשעה 22:35 (שיחה 402) משיב מס' 4 נתן למשיב מס' 1 מספר טלפון של אדם בשם ישראל.

בין שעה 22:36 (שיחה 403) לשעה 22:57 (שיחה 411) התקיימו תיאומים בין ישראל לבין משיבים מס' 1 ו- 2, מהם עולה כי משיב מס' 2 אמור להפגש עם ישראל באותו מקום בו נפגש איתו מוקדם יותר באותו יום.

בשעה 22:45 (שיחה 407) משיב מס' 2 אמר למשיב מס' 1 שלא לעלות לירושלים עד שלא יקבל ממנו אישור שכל הכסף ברשותו.

בשעה 23:16 (שיחה 415), משיבים מס' 1 ו- 2 הביעו דאגה למישהו שעדיין לא הגיע והעלו אפשרויות מה קרה לו.

בשעה 23:25 (שיחה 420) משיב מס' 1 דיבר עם ישראל (מרצף השיחות הקודם) על כך שיש "בלגן".

בשעה 23:31 (שיחה 423) משיב מס' 1 אמר למשיב מס' 4 כי "זה לא הסתדר" וכי יעשו את זה מחר.

מדו"חות פעולה שבתיק עולה, כי משיב מס' 3 נעצר במחלף גבעת שמואל על ידי שוטרים (על פי פרוטוקול הדיון בתיק מ"י 27216-09-16, המעצר בוצע בשעה 22:20). בחיפוש במכוניתו של משיב מס' 3 נמצאו בתא המטען שש חבילות מריחואנה במשקל של כקילוגרם כל אחת, וחבילה שביעית ובה כ- 380 גרם.

ניתוח האזנות הסתר

לכל אורך השיחות ניכר, כי הדוברים נזהרים בלשונם, ואינם מפרשים את נושאי שיחותיהם אלא מדברים ברמזים ובמילות קוד, וזאת בשל חששם (המוצדק) מהאזנות סתר. טענתם העיקרית של ב"כ המשיבים היא, כי לא ניתן להגיע על סמך השיחות למסקנה ברורה מהי כוונת הדוברים, ואין כל פרשנות ברורה למילות הקוד והרמזים בהם עשו הדוברים שימוש. ב"כ המשיבים לא הציעו כל הסבר תמים לשיחות, וגם לא טענו כי קיים הסבר שכזה.

אקדים מסקנה לסקירה ואומר, כי ממכלול השיחות, לצד מעצרו של משיב מס' 3 עם הסמים, עולה בבירור כי השיחות סובבות סביב עסקת סמים. נקבע בפסיקה לא פעם, כי אין הכרח לפרש כל מילת קוד ורמז, אלא יש לראות את משמעותן של השיחות כמכלול. בעניין זה ראה בש"פ 7931/11 מחמד ג'עברי נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

"כידוע, פעמים רבות עסקאות סחר בסמים נעשות באמצעות מילות קוד, שנועדו לטשטש את היכולת לזהות את העסקה. בשלב זה, של הדיון בראיות לכאורה, די בכך שהשיחה מעלה חשד של ממש כי עניינה הוא בעסקת סמים, ואין המשיבה נדרשת להוכיח ביחס לכל מילת קוד את תוכנה."

ר' גם דברי בית-המשפט העליון בע"פ 10532/09, נאפע סמהדאן נ' מדינת ישראל, שם נדונה הפרשנות שיש לתת למילות קוד שונות.

ולמרות הזהירות בה נקטו הדוברים, ניתן להבין את מכלול השיחות ולהגיע למסקנות ברורות:

בימים שקדמו ליום 10.9.16 ביקש משיב מס' 1 לבצע עסקה מסוימת. שיחותיו של משיב מס' 1 מרומזות, ולכל אורכן הוא לא נקב בשמו המפורש של מושא העסקאות אלא השתמש ברמזים שונים - ומכאן ניתן להבין כי מדובר בדבר אשר החזקתו והמסחר בו אסורים. עוד ניתן להבין מהשיחות, כי משיב מס' 1 יכול להשיג את אותו דבר במחיר טוב ובאיכות גבוהה, אך הוא צריך את עזרתו של הררי במציאת קונה.

מהשיחות של יום 10.9.16 עולה, כי משיב מס' 1 מצא קונה, אשר היה מעוניין בכמויות גדולות של הסחורה אותה הוא יכול לספק - כמויות של כ- 100 או 50 יחידות, אך באותו שלב משיב מס' 1 היה יכול לספק רק כמויות קטנות יותר. כמו כן משיב מס' 1 חשש, כי הקונה המיועד ירמה אותו, או כי מדובר בשוטר סמוי.

ביום 10.9.16 בשעות הלילה נפגשו משיבים מס' 1 ו- 4 לצורך תיאומים הנוגעים לעסקה.

מהשיחות של יום 11.9.16 עולה, כי משיב מס' 1 ציפה לקבל מזוהיר שבע יחידות של סחורה מסוימת, אותה התכוון למכור למשיב מס' 4. לצורך זאת, משיבים מס' 1 ו- 3 נסעו דרומה אל זוהיר, כאשר משיב מס' 1 הגיע לצורך ביצוע העסקה ומשיב מס' 3 הגיע על מנת לקחת את הסחורה במכוניתו ולספק אותה למשיב מס' 4.

לאחר קבלת הסחורה, משיב מס' 1 נשאר אצל זוהיר ועדכן את משיב מס' 4, כי לא יספק לו שבע יחידות מן הסחורה, כפי שסוכם מראש, אלא כמות קטנה יותר. משיב מס' 1 שלח את משיב מס' 2 על מנת לקבל ממשיב מס' 4 את

התשלום בעבור הסחורה, ומשיב מס' 4 ביקש שאדם אחר, ישראל, יתלווה אל משיב מס' 2 לצורך זאת.

בסופו של דבר, משיב מס' 1 לא הצליח לספק את הסחורה למשיב מס' 4, בשל תקלה.

ואכן, בהתבסס על השיחות לבדן, לא ניתן להגיע למסקנה ברורה מהי העסקה שנקשרה בין המשיבים, מעבר לכך שמדובר בעסקה להספקת סחורה אשר החזקתה והמסחר בה אסורים, וניתן לספקה בכמויות ואיכויות שונות - מאפיינים המתיישים היטב עם עסקת סמים.

הראיה הישירה המעידה כי העסקה מושא שיחותיהם של המשיבים היא עסקת סמים, היא מעצרו של משיב מס' 3 עם הסמים במכוניתו. ממכלול השיחות עולה, כי משיב מס' 3 היה אמור להביא את הסחורה מזהיר למשיב מס' 4 ומשיחה שהתקיימה בשעה 23:16 בין משיבים מס' 1 ו-2 עולה, כי הקשר עם משיב מס' 3 אבד קודם לכן, ולבסוף הסחורה לא סופקה. המסקנה המתבקשת מכך היא, כי הסחורה מושא השיחות היא הסמים אשר נתפסו במכוניתו של משיב מס' 3.

מסקנה זו מתחזקת מכך שמשיב מס' 3 אישר בהודעתו מיום 14.9.16 כי נסע לבאר שבע על מנת לקבל סמים, אשר ומאן דהוא הניח בתא המטען של מכוניתו.

כמו כן, משיב מס' 1 אמר למשיב מס' 4, כי יספק לו "שש, שלוש, חמש" במקום שבע - ובתא המטען של מכוניתו של משיב מס' 3 נמצאו שש אריזות של כקילוגרם מריחואנה כל אחת, וחבילה שביעית ובה כ- 380 גרם מריחואנה. הפרשנות אותה מציעה המבקשת לדברי משיב מס' 1 בשיחה זו, כי כוונתו ל 6.350 ק"ג סם, נראית הגיונית (בשים לב לכך שניתן להניח שקיימות סטיות בשקילת הסם). ואזכיר פעם נוספת - המשיבים לא הציעו הסבר אחר לשיחה זו, כשם שלא הציעו הסבר לכל שיחה אחרת.

ממכלול ראיותי זה עולה מסקנה אחת ויחידה, כי משיב מס' 1 קשר עם משיבים מס' 2 ו-3 לקבל סמים מזהיר ולמכור יחדיו את הסמים למשיב מס' 4. עוד עולה המסקנה, כי משיב מס' 4 עשה עם משיב מס' 1 עסקה, לרכוש ממנו כשבעה קילוגרם מריחואנה. על המשיבים רובץ הנטל לסתור מסקנה זו, או לכל הפחות לטעון בה ספק סביר - אך המשיבים מס' 1 ו-4 שמרו על זכות השתיקה בחקירותיהם ולא הציעו כל הסבר לראיות המפלילות.

אכן, זכותו של חשוד היא לשמור על זכות השתיקה ולא להשיב לשאלות החוקרים. אך חשוד העושה זאת, ונמנע מלספק הסבר לראיות המסבכות אותו, מחזק את ראיות התביעה. ר' למשל ע"פ 1707/08, אריש נ' מדינת ישראל, שם נפסק, בנסיבות דומות מאוד:

אין צורך להכביר מלים על כך שככלל, והחריגים יהיו נדירים, יסבור בית משפט כי השותק - יש לו מה להסתיר. אכן, המשפט משתית עצמו על ראיות פוזיטיביות, והשתיקה מהווה אך חיזוק; ומכל מקום משפצה את פיו, על בעל הדבר להסביר מדוע השתהה, ובעיקר - עליו להציג גירסה שיש בה אמינות. ראו לעניין השתיקה במשפט העברי פרשת יוסף הנזכרת והמקורות המובאים בפסקה ז(13).

ר' גם בש"פ 8553/13 ריאד עבדל קאדר נ' מדינת ישראל, בש"פ 748/10 איסקוב נ' מדינת ישראל ובש"פ 1947/09, לוי ואח' נ' מדינת ישראל.

במיוחד דברים אמורים בשים לב לכך שהראיה המרכזית נגד המשיבים היא האזנות סתר. המשיבים דיברו ביניהם במילות קוד ורמזים, והמפתח לפענוח השיחות מצוי בידיהם. שתיקתם של המשיבים בחקירתם וסירובם להציע הסבר תמים

לשיחותיהם, מחזקים מאוד את המסקנה המפלילה העולה מן השיחות, ונראה ברור, כי הסבר תמים לשיחותיהם כלל אינו קיים.

ר' למשל בש"פ 6314/01, חדיף נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

לצורך החלטה זו, הדוחה את עררו של העורר, אין צורך להתייחס לכל הראיות. ישנן ראיות שלא יכולה להיות, לכאורה, מחלוקת עליהן, והן הקלטות של שיחות בין המתלונן לבין העורר. בהקשר זה יצוין, כי העורר, אשר בעיקרו של דבר שמר על זכות השתיקה, אינו יכול לתת להקלטות שום פרשנות. את התמלילים יש לבחון בלא תוספות פרשניות. אכן, בא-כוח העורר, בכשרונו כי רב, ניסה לתת להקלטות פרשנויות מקלות. אולם גרסה מפיו של בא-כוח העורר איננה יכולה להיות שקולה לגרסה של העורר עצמו. על כן, עומדת בעינה המשמעות העולה על פני ההקלטות.

והדברים נכונים שבעתיים למקרה שלפני, בו לא רק שהמשיבים שמרו על שתיקה, אלא גם לא הוצעה על ידי ב"כ המשיבים כל פרשנות תמימה או מקלה לשיחותיהם של המשיבים. אזכיר, כי טיעונם של ב"כ המשיבים התמצה בכך שליטתם לא ניתן להגיע לכל מסקנה ברורה על סמך הראיות שנאספו.

מכאן עולה, כי המסקנה המפלילה העולה כלפי המשיבים מהמכלול הראייתי לא נסתרה. משכך, קביעתי היא כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים וקיים סיכוי סביר להרשעתם.

טענת אכיפה בררנית

טענו ב"כ המשיבים, כי המנעות המאשימה מלהגיש כתב אישום נגד מעורבים נוספים, במיוחד הררי וישראל ועקנין, נעשתה משיקולים פסולים ומהווה אכיפה בררנית. לא מצאתי ממש בטענה: אכן, מן הראיות עולה, כי קיימים חשדות בעצמות שונות גם נגד מעורבים נוספים, ובהם הררי ועקנין. ועם זאת, ניתן למצוא הבחנות בעצמת הראיות בין המשיבים שלפני ובין מעורבים אלו, ולא ראיתי מקום לסבור, כי ההימנעות מהגשת כתב אישום נגד המעורבים האחרים נעשתה משיקולים זרים. ככל שהמבקשת סברה, כי עצמת הראיות ביחס למעורבים האחרים אינה מצדיקה הגשת כתב אישום נגדם, מדובר בהבחנה עניינית וראויה. מיותר לומר, כי על המדינה להפעיל שיקול דעת זהיר בהגשת אשום ולבחון את הראיות היטב, בטרם הגשת כתב אישום נגד חשוד.

אוסף על כך, כי לא ראיתי כל פגיעה אשר נגרמה למשיבים מכך שלא הוגש כתב אישום נגד מעורבים אחרים. ר' למשל בהקשר זה ע"פ 22071-07-15, חזוני נ' מדינת ישראל.

מכל מקום, דינה של טענה זו להתברר במסגרת התיק העיקרי, ולא בשלב דיוני זה. ר' למשל בש"פ 4068/15, מלכה נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

דרך המלך להעלאת טענת הגנה מן הצדק מהסוג של אכיפה בררנית היא בהליך העיקרי, הגם שאין לשלול לחלוטין את האפשרות להעלותה במסגרת הליך המעצר. המשוכה הראשונה שעל הטוען לאכיפה בררנית לצלוח היא להראות כי בנסיבות העניין ההבחנה שננקטה בינו לבין מעורבים אחרים בפרשה שרירותית ובלתי מוצדקת. העורר לא צלח משוכה זו. לא ניתן לקבוע כי הטעמים להבחנה בין העורר לבין המעורבים האחרים נעדי תשתית במידה המצדיקה הכרעה טענה בדבר אכיפה בררנית כבר בשלב המעצר; אין לשחרר את העורר לחלופת מעצר.

לפיכך דינה של טענה זו להדחות.

עילת מעצר - כללי

העבירות המיוחסות למשיבים מקימות עילת מעצר מכח הדין. לא אחת נפסק, כי על דרך הכלל, דינו של סוחר סמים הוא למעצר, אלא במקרים חריגים. ר' למשל בש"פ 1567/12, אוראל כהן נ' מדינת ישראל, שם נפסק:

"סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, אכן קובע כי עבירות סמים כגון אלו שבהן מואשם העורר מקימות חזקת מסוכנות סטטוטורית, ובית משפט זה פסק לא אחת כי רק במקרים חריגים ויוצאי דופן ישוחררו נאשמים בעבירות סמים לחלופת מעצר (ראו: בש"פ 140/05 ימין נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 24.1.2005); בש"פ 5715/06 אברהם נ' מדינת ישראל, פסקאות 5, 9 ([פורסם בנבו], 16.7.2006); בש"פ 3807/06 טורק נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 21.5.2006); בש"פ 4251/09 אוחיון נ' מדינת ישראל, פסקה 12 [פורסם בנבו] (22.5.2009) (להלן: עניין אוחיון); בש"פ 3232/09 בוטרשוילי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 ([פורסם בנבו], 22.4.2009) (להלן: עניין בוטרשוילי); בש"פ 1668/10 גמזו נ' מדינת ישראל, פסקה 6 ([פורסם בנבו], 9.3.2010); בש"פ 2219/11 מדינת ישראל נ' בן אור, פסקה 7 [פורסם בנבו] (7.4.2011))."

במיוחד הדברים אמורים במקרה שלפני, בו מדובר בעסקת סמים בהיקף נכבד ביותר, של למעלה משה קילוגרם מריחואנה, בהיקף כספי נכבד.

משיב מס' 1

אכן, משיב מס' 1 הוא אדם צעיר, ולמרות שלחובתו הרשעה בעבירה של הפרעה לשוטר, טרם ריצה מאסרים. אני גם ער לנסיבותיו האישיות, ובהן היותו אב לתינוק. חרף זאת, לא ראיתי כי חלופת מעצר תפחית ממסוכנותו של משיב מס' 1 ותמנע ממנו לבצע עבירות סמים נוספות. אפנה בהקשר זה לבש"פ 590/13, אבו ג'ודה, שם אישר בית המשפט העליון החלטה לעצור עד תום ההליכים צעיר ללא הרשעות קודמות, אשר הואשם במכירת כשבעה גרם חשיש.

עוד אומר בהקשר זה, כי מן הראיות עולה, שמשיב מס' 1 היה הרוח החיה מאחורי עסקת הסמים, הוא שיזם אותה והוא שפעל במרץ לאתר קונה. יתרה מכך, האזנות הסתר מלמדות, כי חרף העדרן של הרשעות קודמות, משיב מס' 1 נהג כסוחר סמים ותיק ומיומן, והוכיח כי יש לו נגישות לכמויות סם גדולות. במלוא הזהירות יאמר, כי קשה שלא להתרשם שהקשר בין משיב מס' 1 לבין זוהיר בתחום הסמים, החל קודם לעסקה מושא כתב האישום. עוד אומר, כי מהשיחות עולה תקווה, שלא לומר יותר מכך, של משיב מס' 1 להמשיך ולבצע עסקאות סמים גדולות עם משיב מס' 4.

משיב מס' 4

באשר למשיב מס' 4, לחובתו עבר מכביד, המעיד על מסוכנות גבוהה. בין היתר משיב מס' 4 נדון בשנת 2013 לשלוש שנות מאסר בשל עבירות סמים, נהיגה בפסילה ונהיגה פוזת. בשנת 2012 נדון לתשעה חודשי מאסר בשל עבירות סמים ותעבורה. בשנת 2002 נדון לשמונה חודשי מאסר בגין שורת עבירות סמים, אלימות, רכוש ועוד. ובשנת 2001 נדון לשלוש וחצי שנות מאסר בגין עבירות הריגה ושיבוש הליכי משפט. מעבר לכל אלה, משיב מס' 4 הורשע בעבירות רבות נוספות בגין נדון למספר מאסרים מותנים.

עברו המכביד של משיב מס' 4 מחזק מאוד את עילת המסוכנות ולא ראיתי כי ניתן לשקול לשחררו לחלופת מעצר.

סיכום

חומר החקירה שנאסף מקים סיכוי סביר להרשעת משיב מס' 1 בעבירות של קשר לפשע ועסקה בסם מסוכן וכן הוא מקים סיכוי סביר להרשעת משיב מס' 4 בעבירה של עסקה בסם מסוכן.

מכלול הנסיבות מעיד על מסוכנות גבוהה של משיבים 1 ו- 4, אשר לא ניתן להפיגה בחלופת מעצר.

לאור אלה, מורה על מעצרם של משיבים מס' 1 ו- 4 עד תום ההליכים המשפטיים.

ניתנה היום, י"א תשרי תשע"ז, 13 אוקטובר 2016, במעמד
הצדדים.